

Sprawozdanie z aproksymacji metodą Monte Carlo

Program został napisany w języku java. Mamy możliwość wyboru 4 funkcji podanych w zadaniu i ich zakresów $[a,b]$. Przy czym, aby wpisać dokładnie liczbę π należy przesać do programu Stringa „pi”.

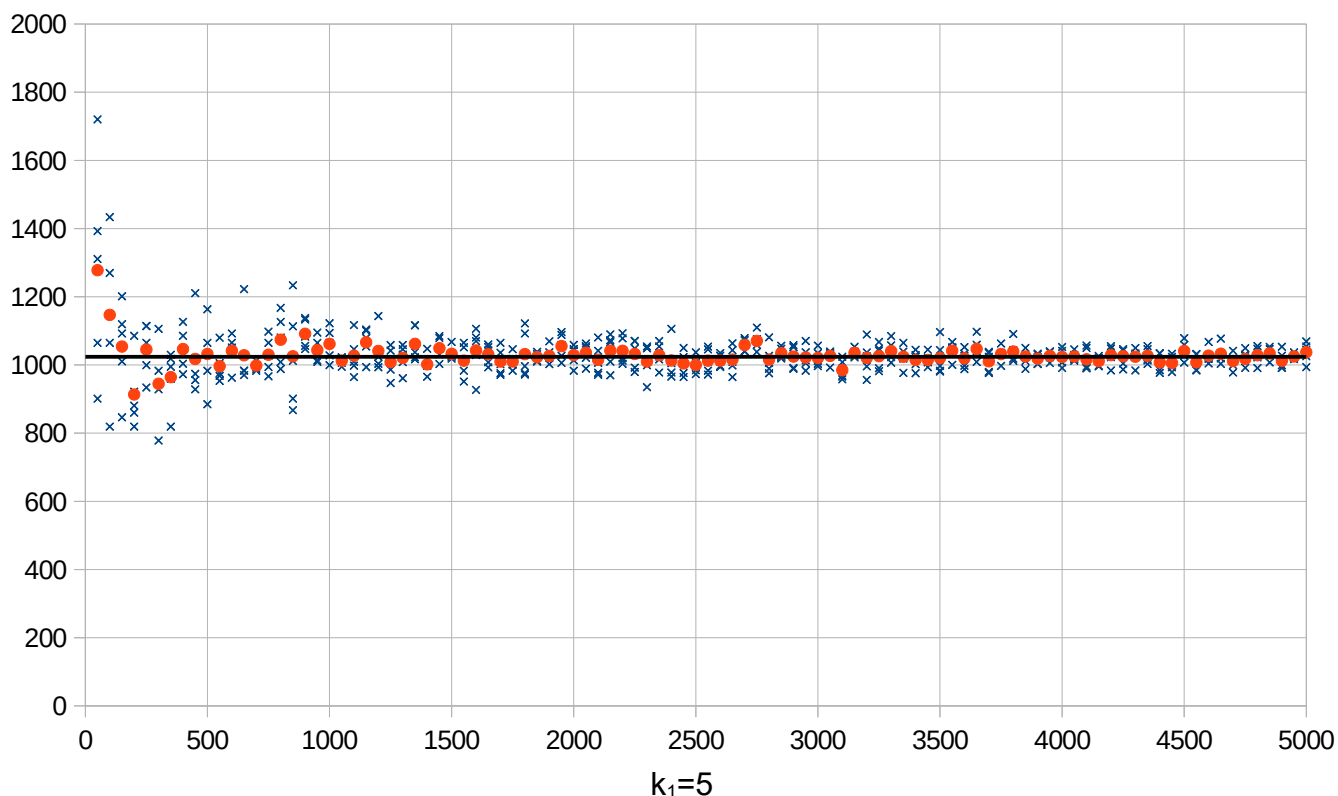
Przed wykonaniem zadania, zweryfikowałem używając dokumentacji, że funkcja `nextDouble()` klasy `Random` faktycznie posiada rozkład jednostajny (<https://www.geneseo.edu/~baldwin/reference/random.html>), dzięki czemu możemy przyjąć, że punkty mają losowe współrzędne.

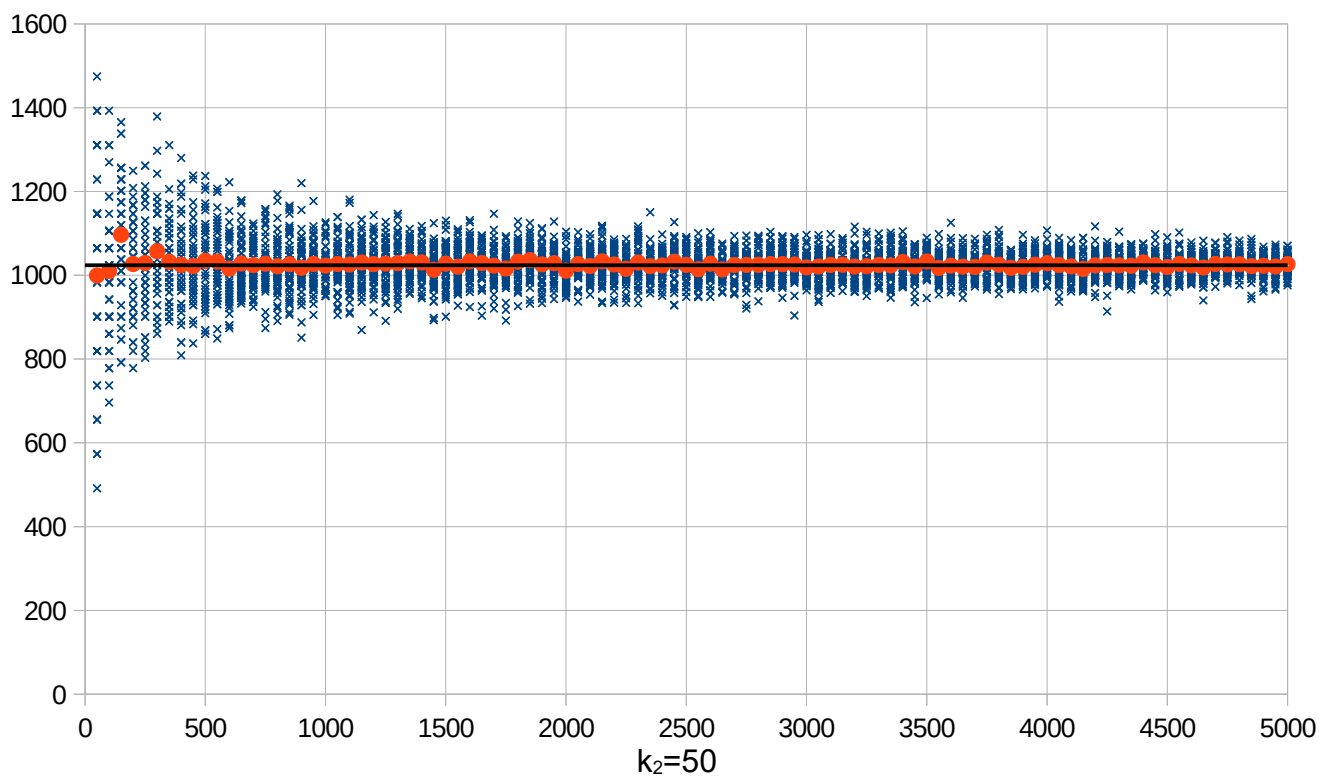
W celu stworzenia wykresów zdecydowałem się skorzystać z darmowego programu LibreOffice Calc – w tym celu zaaplikowałem w programie FileWriter’a, który odpowiada za tworzenie plików typu .csv (Comma seperated values).

Zadanie z podpunktu b – aproksymacja wartości liczby π – znajduję się pod funkcją nr4. Należy wtedy podać zakres $[0,1]$ – w ten sposób obliczamy przybliżenie $\frac{1}{4}$ pola powierzchni koła o promieniu 1. Wynik następnie jest mnożony razy 4 dając nam pole całego koła – π (spodziewane).

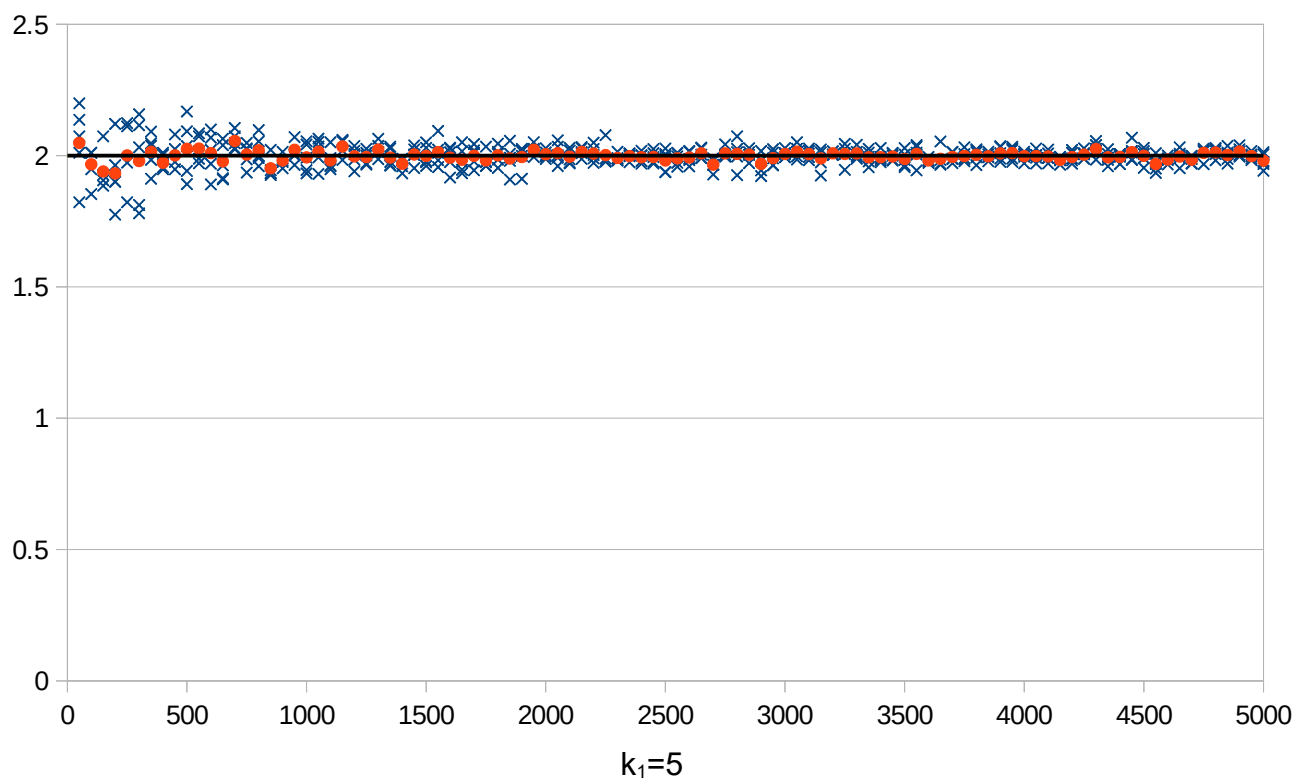
Poniżej przedstawiam wyniki moich eksperymentów:

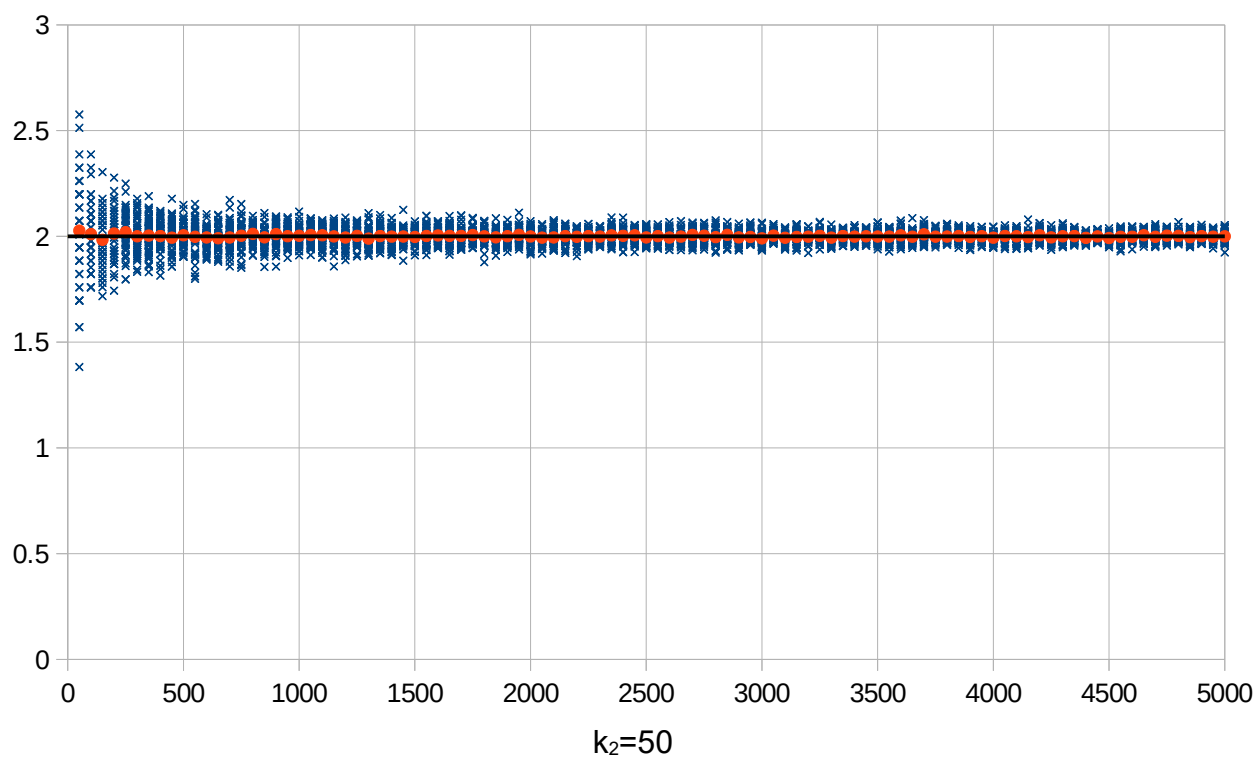
1) Funkcja $1 - x^3$ dla $[0,8]$

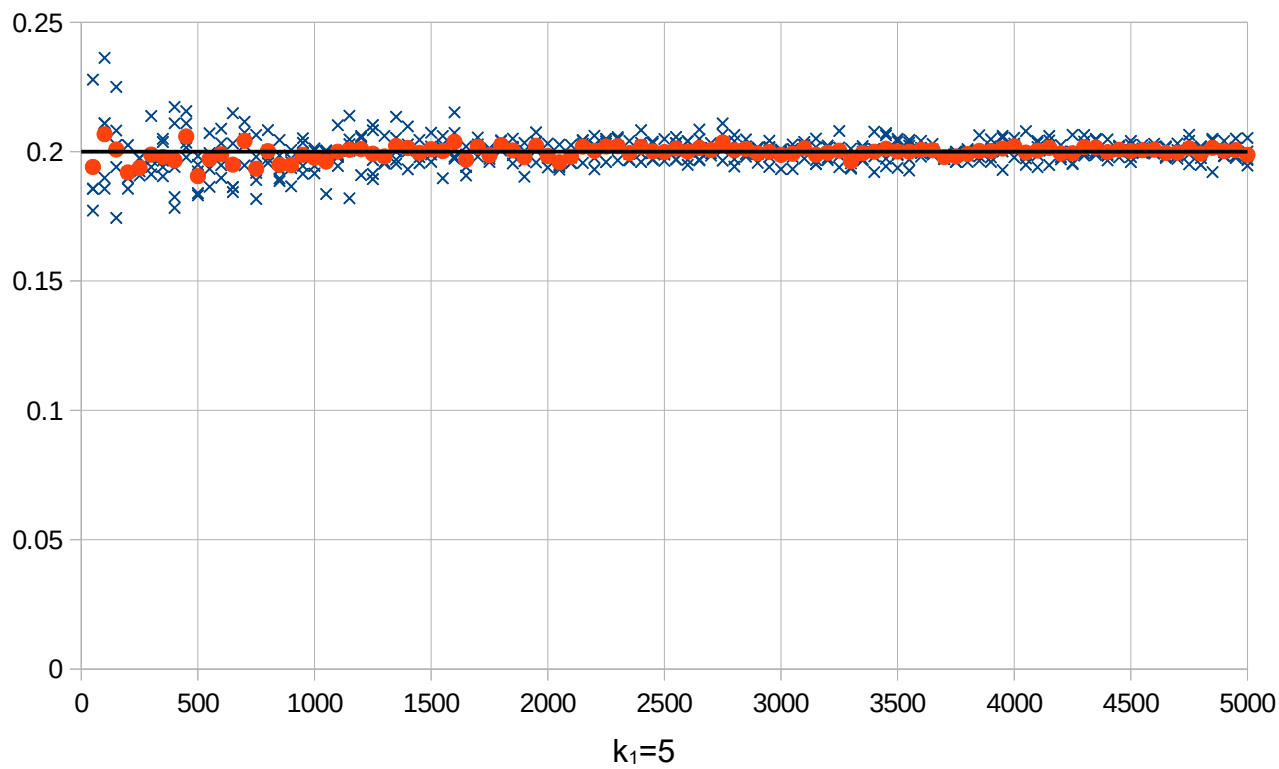

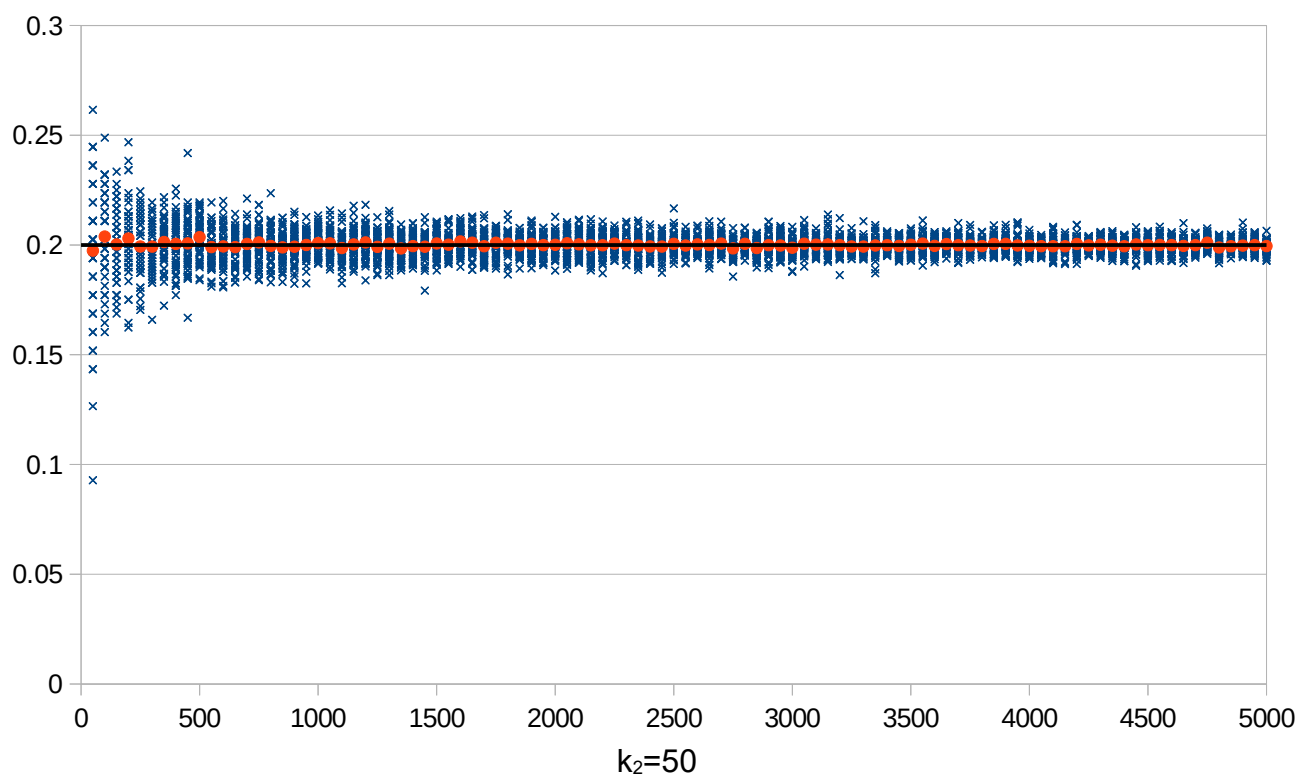
2) Funkcja 2 – $\sin x$ dla $[0, \pi]$

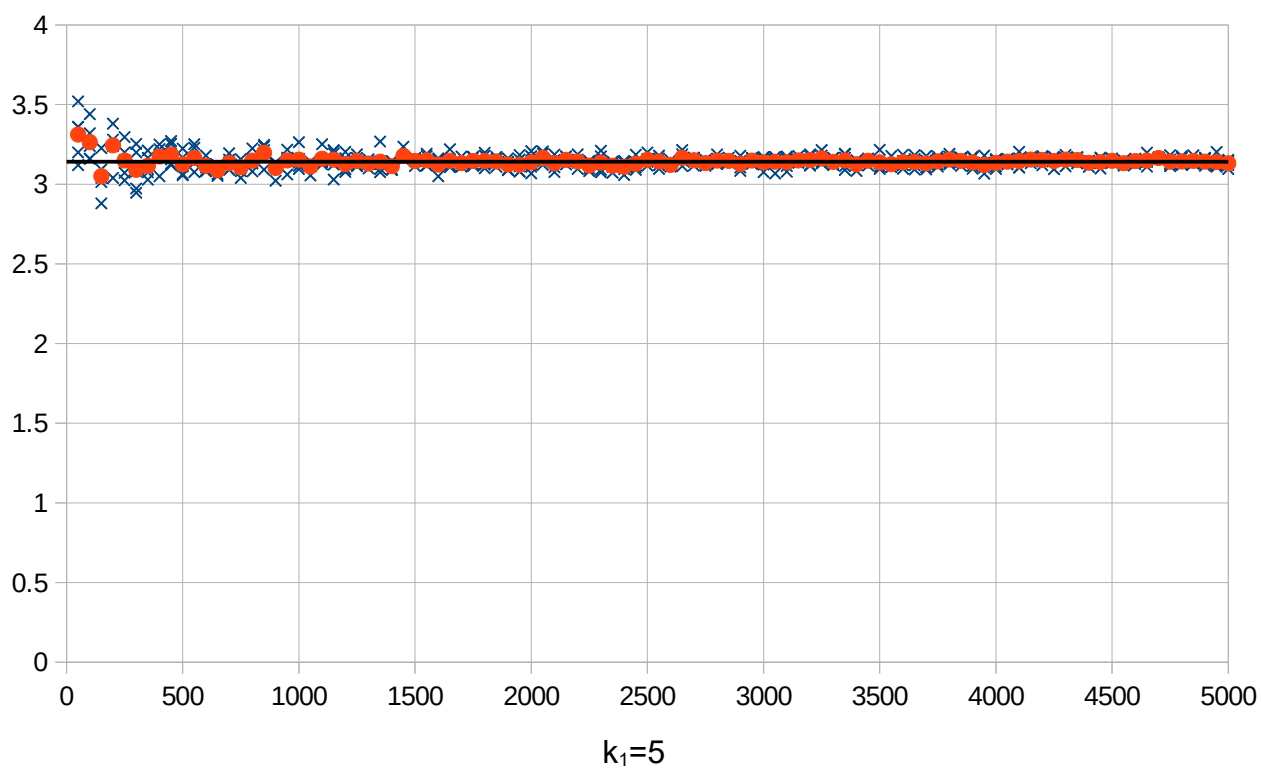

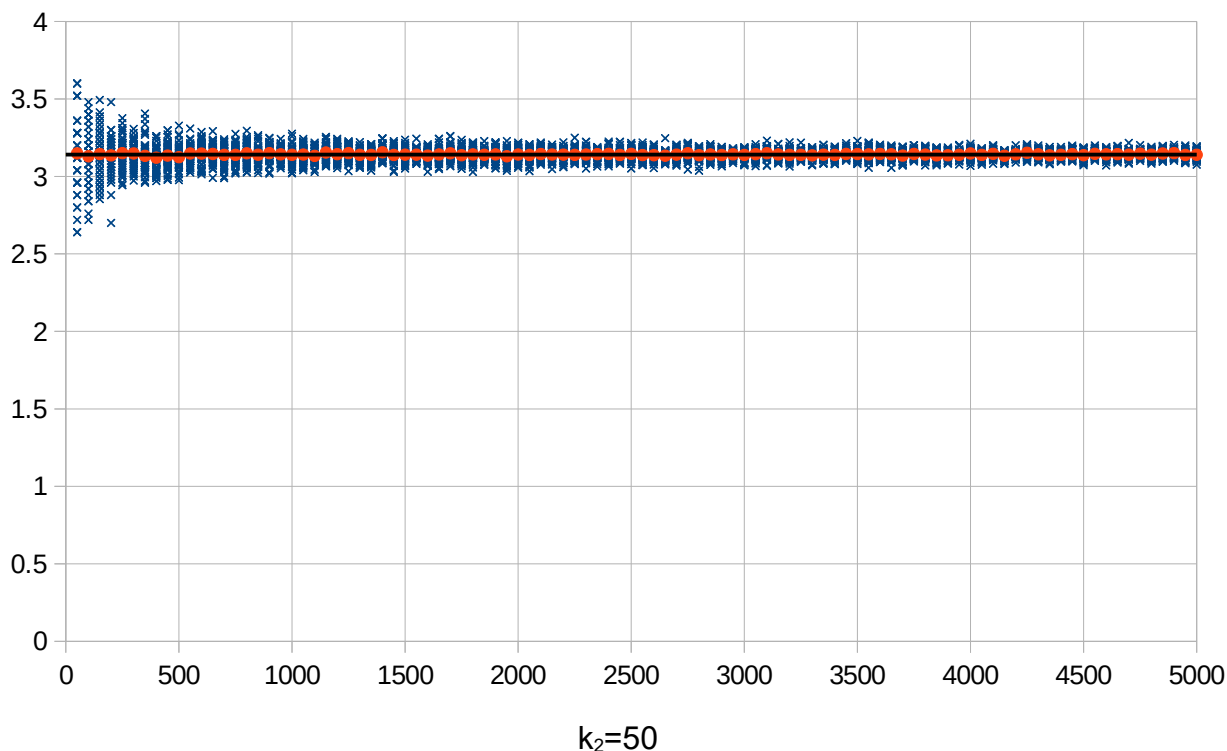
3) Funkcja $4x(1-x)^3$ dla $[0,1]$

4) Aproksymacja liczby π

Obserwacje

Rozdzielmy dwa przypadki – dla $k = 5$ i dla $k = 50$.

Dla pierwszego z nich widzimy, że poszczególne punkty dla $n \leq 2000$ (przykładowo wykres funkcji nr 3) znacząco różnią się od oczekiwanej wartości – mają one zarówno niską precyzję jak i dokładność. W przypadku średnich wartości, również widoczna jest niska precyzja, ale sama dokładność jest już na znacznie wyższym poziomie – przeciwnie do niebieskich krzyżyków czerwone punkty zaczynają fluktuować wokół oczekiwanej wartości zdecydowanie szybciej (czyli w tym kontekście dla mniejszych n) i od umownego punktu $n=2000$ możemy mówić o zarówno wysokiej precyzji, jak i dokładności eksperymentu (ten punkt krytyczny jest oczywiście zależny od eksperymentu – jak widać w przypadku nr 4 średnie wartości różnią się znacząco od faktycznej wartości liczby π tylko do $n=1000$).

Wnioskiem, który od razu się nasuwa jest fakt, iż dla tych 4 funkcji istnieje punkt n , od którego średnie wartości nie zyskują, ani na dokładności, ani na precyzji. Można więc rozważać owe n jako optymalną liczbę losowych punktów umieszczonych na płaszczyźnie dla $k=5$. Taka optymalizacja pozwala nam zaoszczędzić czas i moc obliczeniową komputera.

W przypadku $k=50$ oczywiście nie zmienia się niska precyzja poszczególnych pomiarów – sposób ich obliczania jest wspólny dla obu przypadków. Natomiast dla każdej funkcji widoczne jest to, że nawet dla niskich n , program dość szybko aproksymuje oczekiwaną wartość. Zwiększanie liczby losowych punktów ponad około 200 nie daje nam praktycznie żadnych korzyści.

Wnioski

Zwiększanie k jest skuteczniejsze niż analogiczne działanie na n . Przyjmijmy jako wartość podstawową, że $k=5$ i $n=50$. Tak jak jest to widoczne na wykresach zwiększenie k 10-krotnie daje nam dokładny wynik nawet dla niskich wartości n . Jednakże, żeby osiągnąć taki sam efekt poprzez mnożenie n potrzeba 30-40 krotnie większej liczby punktów.

Istnieje optymalna para (n,k) , która szybko znajduje dokładną aproksymację dla relatywnie niskiego n i k .

Co można poprawić?

Gdybym miał po raz kolejny wykonywać ten eksperyment na pewno zdecydowałbym się na język `c++` połączony z `pythonem` – w ten sposób tworzenie wykresów byłoby o wiele mniej czasochłonne.

Kajetan Plewa INA SEM3